

19 Μαΐου 2013

Συνέντευξη με τον Πρωτοψάλτη του Οικουμενικού Πατριαρχείου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)





Όνειρο του να ψάλει στην Αγιά Σοφιά

Του Αριστείδη Βικέτου

Υπάρχει η λανθασμένη εντύπωση ότι οι τίτλοι και τα αξιώματα δίνουν αξία στον άνθρωπο. Στην πραγματικότητα συμβαίνει το αντίθετο.

Οι άνθρωποι, που φέρουν τίτλους και αξιώματα, δίνουν ανάλογα με το ήθος, την ποιότητα και την ευγένεια τους αξία σε αυτά.

Ένα πρότυπο αυτής της κατηγορίας ανθρώπων είναι ο Άρχων πρωτοψάλτης της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας Λεωνίδα Αστέρης, δηλαδή ο πρωτοψάλτης στον δεξιό χορό του πανσέπτου πατριαρχικού ναού του Αγίου Γεωργίου στο Φανάρι.

Διακονεί με αυταπάρνηση και ένθεο ζήλο το Φανάρι για 29 χρόνια, περισσότερα από όσα βρίσκεται στον Οικουμενικό Θρόνο ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος και πρέπει να είναι ο μακροβιότερος πρωτοψάλτης, μετά τον μεγάλο Ιάκωβο Ναυπλιώτη.

Ως πρωτοψάλτης ανέβηκε στο δεξιό αναλόγιο του πατριαρχικού ναού κατά την Θεία Λειτουργία της εορτής της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού, 14 Σεπτεμβρίου 1984, χοροστατούντος του αιδίου Οικουμενικού Πατριάρχη Δημητρίου.

«Μετά των αγαπώντων την Μουσικήν συναναστρέφου αδόλως, οι κακοί ουκ έχουσιν άσματα! Πάρε την ευχή της μάνας σου και τράβα στο βουνό!»Αυτά τα δύο γνωμικά είχε και έχει ως κανόνα της ζωής του ο Λεωνίδας Αστέρης. [\(περισσότερα...\)](#)